

ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΤΥΠΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε)

ΠΛΗΡΗΣ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραμμή
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας
3645
ΚΩΔΙΚΟΣ
3053

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00, ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 60,00, ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00, ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2010 Φεβρουάριος όσιομάρτυρος, Όρεντίου μάρτυρος, Διονυσίου όσιου εκ Κορνησσού ΕΤΟΣ Ν΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1837

ΚΑΤΑ τα τελευταία έτη η Έλλάς εύρκεται αντιμετώπις με τας αίρέσεις, αι όποιαι κυριολεκτικώς άλωνίζου άνευ Κρατικής και όυσιαστικής εκκλησιαστικής αντίδράσεως. Κυρίως «άλωνίζου» οι Προτεστάνται, οι όποιοι συναγωνίζονται εις δραστηριότητα τούς Χιλιάστας. Οι προτεστάνται έκαστον θέρος επιλέγου μεγαλύρον εκ τού εξωτερικού έκατοντάδες όπαδούς των εις τήν Έλλάδα και έν συνεχεία όλοι μαζί κάμνου «επιχειρήσεις προσηλυτισμού», μοιράζοντες φυλλάδια, με τά

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ «ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΩΝ» ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Αλωνίζου οι αίρειτικοί Προτεστάντες
όποια προπαγανδίζου τήν αίρεσίν των. Οι Προτεστάνται έγιναν επιθετικότεροι εις τά στρατηγικά σχέδια των διά τήν άλωση τής Όρθόδοξης Έλλάδος, μετά τό μέγα λάθος τού μακαριστού Αρχιεπισκόπου Άθηνών κυρού Χριστοδούλου και τής Αρχιερατικής

καλει τόν ποτόν λαόν εις επαγρύπνησιν. Τό αυτό πράττει και όφοτός η Έρα Σύνοδος με άνακοινώσιν τής, εις τήν όποιαν έποσημύον τά ακόλουθα:
«Γιά μία άκόμη φορά, η νεοφανής προτεσταντική όργάνωση «Έλληνική Έραποστολική Ένωσις» έχει προγραμματίσει μία νέα προσηλυτιστική καλοκαιρινή έξόρμησι, τό χρονικό διάστημα 22-29 Ιουλίου 2010, στους νομούς Αρκαδίας και Λακωνίας, με τήν όνομασία «Ίησούς τού Ναυή 3». Πρόκειται για μία από τής έκατοντάδες αίρειτικές
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛ.

Επειδή αναίρεσε τό θεμελιώδες δόγμα τού συμβόλου τής πίστεώς μας

ΤΗΝ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΙΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΖΗΤΕΙ Ο ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ «Ο.Τ.» ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΟΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος εύρέθη άντιμέτωπος με βαρυτάτας κατηγορίας υπό τού Μητροπολίτου Κυθρών κ. Σεραφείμ. Ο Κυθρών με έγγραφόν του εις τήν Έραρχίαν ύποστηρίζει ότι ό Μεσσηνίας άναίρει έν τοίς πράγμασι τό Έρον Σύμβολον τής Πίστεώς μας. Και ως εκ τούτου δέν πρέπει τά έκπροσωπή τήν Έλλαδικήν Έκκλησίαν εις τούς θεολογικούς Διαλόγους και ούτε τά λογίζεται Έπίσκοπος τής Έκκλησίας. Ο Μεσσηνίας έδωσε γραπτήν απάντησιν εις τόν Κυθρών. Θεωρεί ότι δέν έχει πράξει τίποτα έξ όσων ύποστηρίζει ό Κυθρών. Έντάσει τήν ένάντιον του ένέργειαν τού Σεβ. Μητροπολίτου εις έλλειψιν ενημερώσεως και μη γνώσεως τής Όρθοδοξίας, τήν όποιαν μανθάνει υπό τής φανατικής Όρθόδοξης Ένώσεως «Κοσμάς Φλαμιάτος» εις τήν όποιαν ηγείται ένας πρώην Παπικός, ό όποιος προσχώρησεν εις τήν Όρθοδοξίαν αι υπό τού «Όρθόδοξου Τύπου». Έμφανίζει τόν «Όρθόδοξον Τύπον» ως προπαγανδιστικόν όργανον τής Όργανώσεως «Κοσμάς Φλαμιάτος». Ένώ παραπέμπει τόν Μητροπολίτην Κυθρών τά γνωρίσιν τής Όρθοδοξίας από τών μακαριστών Καθηγητήν Πανεπιστημίου Ι. Καμνήρη και τόν συγγραφέαν τής Έκκλησιαστικής Ιστορίας μακαριστόν Αρχιμ. Στεφανίδην.

— Η Έκκλησιολογία τού Σεβ. Μεσσηνίας επιφέρει κλυδωνισμούς εις θέματα πίστεως και έκτροπήν έν τής Όρθόδοξης πνευματικής τροχιάς. Έάν δέν άνακαλέσθ τήν έκτροπήν του και δέν όμολογήσθ ότι άποδέχεται όσα όρίζει τό Σύμβολον τής Πίστεως και τήν όμολογίαν τήν όποιαν έδωκε πρό τής χειροτονίας του, όπως φυλάσθ τήν παρακαταθήκην τής Έκκλησίας μας, τήν όποιαν παραλαμβάνει, τότε δέν δύναται τά έκπροσωπή τήν Έκκλησίαν μας εις τούς Θεολογικούς Διαλόγους, ούτε Έπίσκοπος τά λογίζεται.

— Απαιτείται επαγρύπνησις απ όλους εκείνους, οι όποιοι ύπέγραψαν τήν «Όμολογίαν Πίστεως», διότι, ίσως, ύπάρξει κύμα διωγμών άντιπαπικών Έραρχών, Καθηγουμένων Έερών Μονών, Ρασοφόρων, Καθηγητών Πανεπιστημίου κ.λ.π. Μήνυσις υπό τού Μεσσηνίας ένάντιον τού Κυθρών.

Πραγματική βόμβα άποτελει διά τήν Διοκούςαν Έκκλησίαν ή ένέργεια τού Μητροπολίτου Κυθρών κ. Σεραφείμ τά άποστειλή επιστολήν εις τήν Έραρχίαν και τά ζητήσθ όυσιαστικώς τήν καθάρσιν τού Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου, επειδή εξέφρασε θεολογικές θέσεις, διά τών όποιων άναίρει τό Έρον Σύμβολον τής Πίστεώς μας περί τής Μίας, Καθολικής και Άποστολικής Έκκλησίας ως και τήν Όμολογίαν Πίστεως, τήν όποιαν έκαστε όλίγον πρό τής χειροτονίας του εις τόν βαθμόν τού Έπισκόπου. Ο Κυθρών πιστεύει ότι ό Μεσσηνίας έχει περιπέσει εις βαρυτάτον Έκκλησιαστικόν παράπτωμα και ως εκ τούτου δέν δύναται τά έκπροσωπή τήν Όρθόδοξον Έκκλησίαν εις τούς Θεολογικούς Διαλόγους μετά τών Παπικών, αλλά και «δύναται τού λοιπού τά λογίζεσθ ως μη όρθόδοτον τόν Λόγον τής θείας Άληθείας». Ο Κυθρών τόν καλεί τά άποκηρύξθ τής θέσεως, τάς όποιας διετύπωσε ένώπιον τής Έραρχίας. Η επιστολή τού Κυθρών «έταράξει» τούς οικουμενιστάς Μητροπολίτας, διότι έξος σήμερον τόν Μεσσηνίας κατηγορούν αι Έκκλησιαστικά Όργανάως και έκκλησιαστικά όρθόδοξα έφημερίδια τά τά όρθόδοξα περιοδικά. Έως σήμερον ή Έραρχία και ό

Αρχιεπίσκοπος εσιώπων επί τών διαμαρτυριών τών πιστών, ενώ έδεσσεσαν και εις τό άρχέιον μήνυσιν ένόπιον τής Έρας Συνόδου ένάντιον τού Μεσσηνίας. Σήμερον τί τά κάμνη ή Έραρχία και ό Αρχιεπίσκοπος; Θά δέσουν τήν ύπόδεσιν εις τό Άρχέιον; Με ένδιαφέρον άναμένον εις τήν απάντησιν. Ένδεχομένως ή Έρα Σύνοδος τής Έραρχίας, ή όποια συνήλθε έκτακτως τήν Τρίτην και τήν Τετάρτην, τά άσχοληθή με τήν ύπόδεσιν. Ένδεχομένως και τά άσχοληθή. Ο «Ο.Τ.» τά επαγγέλλεται διά τό θέμα εις τό προσεχές φύλλον τής έκδόσεώς του.

Ο Μητροπολίτης Κυθρών εις τήν επιστολήν του θέτει πολύ σοβαρά θέματα και δι' αυτό ή επιστολή του άποτελει πραγματικήν βόμβαν διά τήν Διοκούςαν Έκκλησίαν. Δέν ζητεί μόνον τήν καθάρσιν τού Μεσσηνίας. Ζητεί Όμολογία Πίστεως από τόν Μεσσηνίας. Αυτό τό όποιον ζητεί είναι συγκλονιστικόν. Αμφισβητεί τήν Πίστιν ενός άλλου

ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Οι πανεφύημοι και πρωτοκοροφάιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος. Τοιχογραφία έτους 1955. Διά χειρός Φωτίου Κόντογλου.

Οι άγώνες τού Παύλου ΚΑΙ ΤΑ ΧΙΛΙΑΚΡΙΒΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Τού κ. Μιχαήλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου

Μπροστά στον άπόστολο τών έθνών, τόν Παύλο, δέν μπορεί τά συγκριθεί κανένας ολυμπιονίκης. Είναι άξεπέρστος και άνεπαλάλητος. Είναι «κορυναίος» άνάμεσα στους κορυφαίους και ό μέγας άνάμεσα στους μεγάλους. Είναι ό εκλεκτός άνάμεσα στους εκλεκτούς και ό άπόστολος — ιεραπόστολος, τών αιώνων και τών γενεών.

Ο Σαούλ είναι «κλήρος άπόστολος». Ο Ίησους τόν βλέπει, τόν παρακολουθεί, τόν «διώκει», αι άς νομίζει πός αυτός δίκαιε τόν Ίησού! Δέν τά καταφέρει τά ξεφυρνεί απ' τά χέρια τού Ίησού.

— Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Σκλήρον σοι πός κέντρα λακτίζεις.

Κι από τούτα τή στιγμή, ή κλήση τής Δαμασκού δέν γίνεται ή άρετηρία μιάς νέας εποχής για τό Χριστιανισμό και τήν ανθρωπότητα. Ο Ίησους κέρδιζε τήν πό ύπέροχη ψυχή άνά-

ΟΤΑΝ ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΦΩΣ

Τού Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάση

ΣΥΧΝΕΣ είναι οι διάφορες εκδηλώσεις, που διοργανώνουν μερικοί Μητροπολίτες και τής έντάσσου στο πολυαχιδές ποιμαντικό τους έργο. Ο σκοπός πρωτίστως, είναι ή δική τους προβολή και δευτερευόντως ή άνάδειξη κάποιου σοβαρού θέματος, που άπασχολεί τό λαό. Γι' αυτό και έπιλογών όμιλητές, που μπορούσιν τά έντυπωσιάζου τό άκροατήριον και τά άποσπάσου τό χρονοκρότημα, άδιαφορώντας για τό ήθος τους και τήν στάση που τηρούσιν άπέναντι τών Έκκλησίας. Τό γεγονός αυτό άλλοτε απλάς ένοχλεί και άλλοτε σκανδαλίζει. Άλλά ποίος μπορεί τά ύποδείξει σε κάποιον Μητροπολίτη τό όρθό, έρχόμενος σε πλήρη αντίθεση με τής έπιλογές του; Είναι πολύ δύσκολο τό έγχείρημα.

Έχω ύπόψη μου κάποια εκδήλωση με θέμα τήν παιδεία, που διοργάνωσε ένας Μητροπολίτης. Δέν τήν έχω παρακολουθήσει βέβαια, αλλά ένοχληθήκα από τήν έπιλογή τής βασικής όμιλητριας, ή όποια είναι γνωστό πρόσωπο, τό όποιο συχνά προκαλεί από τήν τηλεόραση. Η δημόσια εμφάνισή τής εξοργίζει, γιατί κρίνει τούς πάντες και τά πάντα. Κανίζει άρεισιμους και όταν άκόμα μάς διαφωνεί από τά παράρθη τής τηλεόρασης και κανένας δέν μπορεί ή καλύτερα δέν επιθυμεί τά έρθει σε αντίθεση μαζί τής, γιατί δέν πρόκειται τά νέν ξεπλύνου όλα τά πατήματα τής χώρας. Και όλα αυτά κραδαινόντας τήν κομμουνιστική σημαία!

Χρειάζεται προσοχή στην έπιλογή τών όμιλητών. Δέν πρέπει τά ισχύουσι κοσμικά κριτήρια. Δέν πρέπει τά προβάλλονται πρόσωπα άσχετα με ή χριστιανική διδασκαλία και τό όρθόδοξο ήθος. Τήν ίδια έμφύληση πρέπει τά έχουσι και στους πολιτικούς, ιδιαίτερα σε εκείνους, οι όποιοι καπηλεύονται τά θρησκευτικά και έθνικά ιδεώδη. Η προσωπική τους ζωή και ή δημόσια εικόνα τους άποδεικνύου τήν δολιχότητά τους και μειώνου τήν ορθότητα τών όσων, εύκαιρός και άκαιρός, ύποστηρίζου.

Στήν έποχή μας οι άνθρωποι, που έχου έξουσία ή είναι γνωστοί από διάφορες δραστηριότητες δέν είναι άξιοίποστοι. Υπηρετούσιν πάντοτε εφήμερες σκοπιμότητες εις βάρος τής αλήθειας τών πραγμάτων. Δέν ύπάρχου μά άντικειμενικοί παρατηρητές. Όλοι ύποστηρίζου τής έπιλογές τους και τής μελλοντικής τους έπιδωξις. Γι' αυτό οι Μητροπολίτες και οι κληρικοί γενικότερα δέν πρέπει τά ατηρίζου στους κοσμικούς ανθρώπους, ούτε και τά βάλου μέσα αυτόν τά προβάλλονται οι ίδιοι. Οι άνθρωποι τού Θεού είναι πέρα και πάνω από αυτούς τούς ανθρώπους.

Δυστυχώς, ή πολυπραγμοσύνη όδηγεί σε έσφαλμένες έπιλογές. Στήν προσπάθειά τους οι κληρικοί τά βρίσκουται τό προσκλήνται τά σχολιάζουται από τά μέσα ένήμερωσης, για τής όποιας πρωτοβουλίας άναλαμβάνου, άποφασίζου με κοσμικά κριτήρια και θεωρού επιτυχία τους τή συνεργασία με πρόσωπα άσχετα με τήν όρθόδοξη πνευματικότητα!

- ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»**
- Εις τά σενάρια διά «άνεραρχίαν τής Κρήτης» προτεθήσονται και οι διεκδικητικοί τών Τουρκοκρητικόν. Σελ. 8
 - Η Πολιτεία τά σεβασθή όλα τά κατοχυρωμένα δικαιώματα τού Άγιου Όρους και τά Αυτόκρατορικά Χρυσόβουλλα. Σελ. 8
 - Τό Κράτος ώφέληθη εκ τής ανυποδοχίας του μετά τής Έκκλησίας, ή Έκκλησία όδούλωσθ επισμάλει ό Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθήμος. Σελ. 3
 - Τό μήνυμα τής διδασκαλίας τού Άγιου Γρηγορίου τού Παλαμά εις τήν έποχήν μας. Τού Πρωτοπ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού. Σελ. 5
 - Ο Μητροπολίτης Ίλιου κ. Άθηνάορας Δικαίως άποκαλύπτει τά στρατηγικά σχέδια του. Σελ. 6

ΞΗΠΥΓΛΙΑΔΕΣ Ξ ΔΡΑΦΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ «ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ...»

Όμιλία τού Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου κατά τήν διάρκειαν τού Συλλείτουργου μετά τού Πατριάρχου Μόσχας και Πασών τών Ρωσιών κ. Κυρίλλου

(3ον. — Τελευταίον)

3. Έν τούτοις, τό Άγιον Πνεύμα, τό όποιον ήγασε τήν ανθρωπότητα τού Χριστού, δέν έδόθη εις τούς άποστόλους κατά τόν έπίγειον βίον αυτού, διότι δέν είχαν εισέτι τελειώδη ή διά τής σταυρωτικής θυσίας και τής αναστάσεως καταλλαγή τού ανθρώπου πός τόν Θεόν Πατέρα. Η καταλλαγή τού Θεού Πατρός έγένετο μετά τήν Ανάληψιν, άφού ό Χριστός εκάθισεν έν δεξιότη τού Πατρός μετά τής θεωδειςής άν-

κα ήμέρας είχαν άνελθόν ό Χριστός, κά χαρίσματα ήν έντεμνε πνευματικά, δώρα τής καταλλαγής εκείνης...» (αυτόθι, 2. PG 50, 456 και Όμιλία 6'. I. PG 50, 463 - 464).

Συνεπώς, κατά τήν ήμέραν τής Πεντηκοστής τελειούται τό λυτρωτικόν έργον τού Χριστού διά τής άποστολής τού Άγιου Πνεύματος εις τούς άποστόλους και δι' αυτών πός πάντας τούς πιστεύοντας εις Χριστόν και έγκαθιδρύεται εις τόν κόσμον ή Έκκλησία, διά τά συνεπίσειε ή σάρκωσις τού Χριστού υπό τήν καθοδήγησιν τού Άγιου Πνεύματος μέχρι τής συντελείας τού αιώνος.

Υπό τήν έννοιαν αυτήν, ή πεντηκοστήμερος περίοδος από τής Κυριακής τής Αναστάσεως μέχρι τής Κυριακής τής Πεντηκοστής άφ ενός μέν συγκεκριαλαίωται τό όλον μυστήριον τής έν Χριστώ θείας οικονομίας από τής δημιουργίας

τού κόσμου μέχρι τής Αναλήψεως τού Χριστού, άφ έτέρου δέ εισάγει διά τής έπιδήμιας τού Άγιου Πνεύματος εις τήν έσχατολογικήν προοπτικήν τής «όδογής ήμέρας», εις τήν όποιαν εισέρχεται ή Έκκλησία κατά τήν ήμέραν τής Πεντηκοστής.

Είναι λοιπόν προφανές ότι ή εκκλησιαστική συνειδήσις συνέδεται πάντοτε τήν επιδήμια τού Άγιου Πνεύματος όχι μόνον πός τήν φανέρωσιν εις τόν κόσμον τής έν Χριστώ προσηλυθείσεως και αγαπείσεως «άπαρχής» τής Έκκλησίας, αλλά και πός τήν εσχατολογικήν προοπτικήν τής σωτηριολογικής άποστολής αυτής μέχρι τής συντελείας τού αιώνος.

Όττω, τό άμεσον και κύριον χάρισμα τού δοξασθέντος Χριστού εις τόν κόσμον είναι ή άποστολή τού Άγιου Πνεύματος πός τούς άποστόλους κατά τήν ήμέραν τής Πεντηκοστής διά τήν σύστασιν τής

Έκκλησίας, διότι, κατά τόν Έρον Χρυσόστομον, «Εί μη Πνεύμα παρών, ούκ άν συνέσθ ή Έκκλησία, ειδή σνίσταται ή Έκκλησία, ειδήλον ότι τό Πνεύμα παρών» (Όμιλία α'). Είς τήν Άγιαν Πεντηκοστήν, 4. ΡG 50, 459). Πάντα τά άλλα χαρίσματα τού Άγιου Πνεύματος άναίρεισονται και τήν συγκρότησιν και τήν λειτουργίαν τής Έκκλησίας διά τήν έκπλήρωσιν τής πνευματικής άποστολής εις τόν κόσμον, δια και ό ιερός ύμνογράφος τονίζει ότι «πάντα χορηγεί τό Πνεύμα τό Άγιον. Βρει προσηλίται, ιερές τελεία, αγραμμάτους σοφίαν έδιδάσθ, άλιές θεολόγους άνεδείξθ, όλον συγκροσει τόν δεσμόν τής Έκκλησίας» (Στιχηρόν Έσπερινόν Πεντηκοστής).

Πάντα όμως όσα ενεργεί τό Άγιον Πνεύμα εν τή Έκκλησία έχου έν πηγήν τό λυτρωτικόν έργον τού Χριστού κατά τόν έπίγειον βίον Αυτού και ως άναφοράν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.